

Gerichte vrijstellingen volledig benutten

18 november 2010

De wet somt onder de nieuwe werkkostenregeling zes gerichte vrijstellingen op, dat zijn vergoedingen en verstrekkingen die (onder de werkkostenregeling) belastingvrij kunnen worden verstrekt.

Deze gerichte vrijstellingen vormen een voortzetting van diverse regelingen die al langer bestaan. Het betreft de volgende posten:

- Reiskosten voor het werk, te weten een vergoeding van de werkelijke kosten van het openbaar vervoer, taxi, vliegtuig en schip, het vervoer vanwege de werkgever, de vergoeding van € 0,19 per kilometer voor zakelijke ritten met een privé auto én voor het woon-werkverkeer.
- Kosten van tijdelijk verblijf in het kader van het werk. Denk aan de kosten van maaltijden, overnachtingen, maaltijden bij overwerk, maaltijden tijdens dienstreizen, maaltijden met zakelijke relaties (voor zover de kosten betrekking hebben op de werknemer zelf);
- Kosten van cursussen, congressen, seminars, symposia, excursies, studiereizen én outplacement;
- Studiekosten, daaronder begrepen de kosten van vakliteratuur, het volgen van een procedure ter erkenning van verworven competenties, en de kosten van een verplichte inschrijving in een beroepsregister;
- Extra kosten van tijdelijk verblijf buiten het land van herkomst in het kader van de dienstbetrekking (de zogenaamde extraterritoriale kosten);
- Kosten van een verhuizing voor het werk tot een maximum van € 7.750, plus de kosten van het overbrengen van de boedel.

De voorwaarden voor een belastingvrije vergoeding van deze kosten veranderen niet ten opzichte van de huidige regels. Maar als de werkgever voor deze kosten die onder de gerichte vrijstellingen vallen een vaste kostenvergoeding wil geven, treedt er wél een belangrijke wijziging op: de werkgever moet – onder de werkkostenregeling – vóór toekenning van de vaste vergoeding, een steekproefsgewijs onderzoek onder de werknemers houden om hun werkelijke kosten te achterhalen. Dat onderzoek vooraf dient ter onderbouwing van de vrije kostenvergoeding. Dat is een verzwaaring ten opzichte van de huidige praktijk waarin zo'n onderzoek slechts plaats hoeft te vinden als de inspecteur daarom vraagt. Voldoet de werkgever niet aan zo'n voorafgaand onderzoek, of geeft hij een bovenmatige vergoeding (bijvoorbeeld geen € 0,19 maar € 0,34 per kilometer voor autokosten) dan valt het bovenmatige gedeelte in de vrije ruimte van de werkkostenregeling. De ruimte voor andere vrije vergoedingen wordt daardoor beperkt.

ALS STRAKS DIE WERKKOSTENREGELING INGEVOERD WORDT. IS HET MET DAT A LA CARTE BELONEN HELEMAAL AFGELOPEN.

Financiën heeft bekend gemaakt dat alle afspraken tussen werkgevers en de Belastingdienst over de fiscale behandeling van vergoedingen en verstrekkingen per 1 januari 2011 vervallen. Verder mogen intermediaire kosten geen deel meer uitmaken van een vaste kostenvergoeding.

De werkgever die voor 2011 niet kiest voor de werkkostenregeling, maar voor voortzetting van de huidige regeling, heeft daar (nog) geen last van: hij kan voortgaan op de oude voet.